

Fødevarestyrelsen
Økonomi

J. nr. 2017-45-31-00375

København den 11. december 2017

Karl Flemming Simonsen

Erhvervs- og Iværksætterinitiativets afgiftsfritagelse for de *ordinære kontrolbesøg* (efter frekvens) var en kærkommen imødekommelse af blandt andet fiskeindustriens ønsker. Fiskeerhvervet er stærkt eksponeret for det globale pris- og konkurrencepres, og kontrolafgifterne var - især med stigningerne i juli 2017 - blevet en ganske tung belastning, herunder for mange små og mellemstore virksomheder. Vi kan derfor kun gentage vores tilfredshed med dette initiativ også i forbindelse med den fremlagte ændring af betalingsbekendtgørelsen, mens vi omvendt for importkontrolafgifterne må udtrykke stor kritik (se afsnit herom).

Fiskeindustrivirksomheder med forarbejdning vil fortsat skulle betale en kontrolafgift fastlagt i forordning 882/2004 bilag IV kapitel V, hvorefter der skal betales 0,5 EURO pr. ton for forarbejdning af fisk og akvakulturprodukter, og vi er klar til dialog om detaljerne heri, som vi bør fastlægge snarest. Det er blandt andet ikke i forordningen præciseret, om mængderne gælder for råvarer, der indgår i produktionen, eller for udgående færdigvarer. Svind og udbytter varierer stærkt mellem forskellige forarbejdningsformer, hvilket tilsiger, at taksten bør gælde for færdigvarerne. Vi bør undgå at diskriminere de virksomheder negativt, hvor forholdet mellem indgåede råvarer i forhold til færdigvarerne er relativt stort. Det gælder for eksempel for røgerierne. Vi regner i øvrigt med, at definitionen på "forarbejdning" fra forordning 852/2004 bliver lagt til grund.

Danmark er en global fiskehandelsnation med en årlig import på 19,3 mia. kr. og en eksport på 26,1 mia. kr. (2016), og vi står nu tilbage med en kraftig kontrolafgiftsbelastning for denne handel. Vi ser eksempler på regninger for *importkontrollen* på 16.488 kr. for en enkelt container fisk gældende for én times kontrol (uden prøvetagning). Efter de foreslåede nye takster vil en tilsvarende kontrol koste 16.937 kr. En takst på dette niveau kan ikke sammenlignes med nogen andre takster fra private erhverv eller med andre kontroller foretaget af danske myndigheder. Toldkontrollen betaler erhvervet for eksempel ikke for.

Vi ser en risiko for, at denne takst vil vedblive med at stige, fordi flere virksomheder flytter importen til andre europæiske havne, og dermed skal taksterne atter stige for at kunne dække de faste omkostninger til importkontrolkontorerne – de såkaldte *Border Inspections Posts*. Med det nuværende takstniveau for importkontrollen – og med den foreslåede stigning – har I atter hævet barren for, hvilke importforsendelser, det kan

betale sig at gennemføre. Vi gør med andre ord flere forsendelser urentable, og vi går dermed glip af det bidrag denne handel giver til dansk BNP, beskæftigelse og omsætning.

Flere virksomheder fortæller, at hvis man først har lagt importen ud til f.eks. tyske havne, så er det nærliggende – som næste skridt – at overveje, om ikke varerne kan oplagres på tysk lager og distribueres herfra. Derved trækkes atter mere aktivitet ud af Danmark. Andre virksomheder har ikke mulighed for at flytte importen til udenlandske havne og er af logistiske årsager bundet til import via danske havne.

De alvorlige erhvervsøkonomiske konsekvenser af de danske importkontrolafgifter bør endvidere indebære, at den foreslåede takststigning forelægges Regeringen, De Radikale og Dansk Folkeparti. Denne forligskreds bør i det hele taget efter vores opfattelse inddrages, hver gang taksterne ændres – uanset om takststigningerne alene præsenteres som "tekniske" justeringer. Belastningen på importområdet er dog helt i særklasse og fortjener i sig selv politisk inddragelse.

Vi konstaterer, at også afgifterne i tilknytning til *eksporten* foreslås hævet (certifikat-afgift; gebyr for assistance på 3. landsmarkeder; afgift ved plombering), hvilket står i kontrast til regeringens mål om at fremme danske fødevareeksport.

For så vidt angår den danske såkaldte *hygiejneafgift*, som er baseret på satserne fastlagt i kontrolforordning 882/2004 bilag IV kapitel V, har vi følgende bemærkning:

Vi ville opfordre til at benytte dennerunde for takstændringer til at gå denne afgift efter i sømmene i lighed med, hvad vi flere gange tidligere har opfordret til. Så vidt vi ved, så anvendes mængderabatten, som indtræffer efter "50 tons i en måned" aldrig, når afgiften opkræves i fiskeindustrien. Dette kan evt. skyldes, at afgiften netop ikke opkræves i første salgsled (auktionen), men derimod hos den opkøbende industri. Der refereres i EU-forordningen til "...de første 50 tons i en måned". Hvordan tælles den mængde? Er dette at forstå som en optælling for hver fiskeart for hver fisker, som omsættes på auktionen? Mængderabatten indtræder aldrig på den måde, som vi beregner afgiften på i øjeblikket, for fiskegrossisten opkøber aldrig (eller i hvert fald meget sjældent) enkeltpartier på over 50 tons. Det kan ikke have været hensigten, at mængderabatten aldrig skulle indtræde, og det bør gøres klart, hvordan EU-forordningens mængderabat skal efterleves.

Med venlig hilsen

Poul Melgaard Jensen